

L'aglutinant

A la fi, el senyor Maura ha pronunciat el discurs que tanta gent esperava per a veure si trobaven solució els anhels d'incorporar-se a un partit que recollís els elements dispersats amb l'instauració de la República, i ningú no podrà negar que les seves manifestacions han d'haver satisfet a bastament les il·lusions dels més exigents. Tots aquells que corrien esmaperduts per la manca d'un geni que s'oposés netament a les idees de democràcia i de llibertat han respirat fort després de sentir com el senyor Maura s'esbravava amb una claredat meridiana contra les nostres aspiracions. Ja s'ha trobat l'aglutinant que formi un partit compacte. Ha estat arborada de nou la bandera de l'anticatalanisme que havia caigut amb el vell règim al mig del carrer sense que ningú no s'atrevis a recollir-la, amb tot i les mirades de desig que molts l'hi llençaven. El senyor Maura ha estat l'home que amb un gest mig de pinxo, mig de pseudo-patriota s'hn posat al davant de la nombrosa host dels eters inconsútils. I, és clar, ha estat aclamat cabdill.

El discurs del senyor Maura cal que el considerem amb el seu valor actual. Es clar que ens referim a tot el que va dir respecte de l'Estatut i a l'actuació catalana, nervi de la peroració, malgrat i l'extensió que va donar a altres temes. Cal que reconeguem que ha estat un bé per a la política espanyola i principalment per a que els catalans poguem saber clarament on són els nostres amics i els nostres enemics. I, encara que sembla paradoxal, és veritat. A partir de diumenge els camps han quedat ben determinats. A l'una banda els que respecten els nostres drets; a l'altra els que s'hi oposen. Això havia de succeir fatalment. Més d'una vegada—ahir mateix—hem expressat el concepte que teniem format de molta gent d'Espanya endins per bé que es digui republicana. Passaran per tot, àdhuc toleraran l'anarquisme o allò que sia més contraposat a l'ordre i a la República. Us parlaran de democràcia i diran que per ella s'han de respectar totes les idees, però així que es plantegi una discussió sobre les aspiracions catalanes o basques, els veureu enfurismar-se i tornar-se com uns folls. Maura mateix ho ha dit ben gràficament: udolarà, mossegarà, si cal, per a oposar-se als anhels de Catalunya. Ningú com ell, doncs, per ésser el líder d'aquesta caterva de negatius irreductibles.

A l'entorn del nou banderer s'hi aplegaran els mateixos elements que triomfaven en temps de la Monarquia i imposaven l'hegemonia castellana amb les infules del conquistador, com un exèrcit d'ocupació en un país al qual s'ha de tenir solmés sempre per la força, se l'ha d'insultar i vexar i no se l'hi pot permetre l'expressió de la seva personalitat. Tota aquesta gent conserva l'esperit dictatorial a través de canvis i esdeveniments polítics i, en el fons, sentiran l'íntima alegria d'haver trobat l'home que sap interpretar llur criteri. El partit que semblava incongruent i incompatible amb la República, ja està format i disposat a actuar per a que ningú no el trobi de menys. Catalunya sap, des d'ara, que aquells enemics als quals tenia dret a creure extingits, s'han revifat amb la mateixa virulència, disposats a barrar-li el camí de la llibertat. Està vist que els aires de renovació no entren en certes ànimes hermètiques que solament segreguen llur eterna rancúnia com en els temps de Felip V, les gestes del qual foren lloades, amb un inqualificable cinisme, no fa pas gaire, pel seu darrer successor, dintre del mateix Palau de la Generalitat.

Marçal Trilla i Rostoll

NOTES POLITIQUES

Marcel·lí Domingo i l'Esquerra

Una nota del Directori esquerrà i la resposta del senyor Macià

Heu's ací el text de la nota que ha donat a la Premsa el Directori de l'Esquerra Republicana sobre l'actitud de Marcel·lí Domingo:

Reunit el Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha estat assabentat pel seu President de la carta que havia rebut del senyor Marcel·lí Domingo, presentant la seva dimissió del càrrec que hi tenia.

El Directori, després d'examinada la dita carta, ha acordat, per unanimitat, admetre aquesta dimissió, que ve a facilitar la resolució de la qüestió que anava a ésser plantejada en l'Assemblea del partit convocada per als dies 23 i 24 del present, amb motiu de les campanyes i gestions polítiques de cabdillatge personal que el senyor Domingo venia realitzant a Catalunya i que l'Es-

querra, en tant que partit democràtic, no podia emparar.

Se sorprèn el Directori de què el senyor Domingo, militant d'un partit democràtic, no hagués exposat les seves discrepàncies en el si de l'organisme directiu del partit o no hagués esperat a dur-les a l'Assemblea, per bé que és cert que el senyor Domingo no havia acudit mai a cap de les reunions pel Directori celebrades tot i haver-hi estat expressament convocat.

El Directori creu, contra el que opina el senyor Domingo, que aquest no és el moment d'una solidaritat de govern amb les forces de dreta, sinó que és temps de mantenir l'esperit d'esquerra que informa l'actual Govern de la Generalitat de Catalunya, actiu amb la qual no dubta d'interpretar i satisfer els sentiments de la majoria dels catalans. Tampoc comprèn el Directori que el senyor Domingo que és ministre de un Govern netament d'esquerra, advoqui a Catalunya per aquesta mena de solidaritat nacional que en aquest moment no creiem oportuna ni d'acord

amb l'esperit que ha d'animar la República. D'altra banda, com tothom sap, pel que fa a l'Estatut, ja existeix aquesta solidaritat entre tots els catalans.

El senyor Domingo, quan diu que Catalunya no està satisfeta, coincideix curosament amb l'argument i els tòpics que empren les dretes espanyoles contra el Govern de la República, quan li diuen que el país no està satisfet.

El Directori ha de fer constar que els seus homes podrien acceptar el mestratge del senyor Domingo en el terreny de les habilitats polítiques però no mai en parlar de fermesa de caràcter ni de netedat d'idees i de conducta.

Finalment, el Directori ha de fer constar el disgust amb què ha vist que el senyor Domingo parli d'afany de popularitat. En això, l'Esquerra Republicana de Catalunya pot presentar l'exemple del seu President Francesc Macià, que, tenint-la com ningu molt abans ja del 14 d'abril, no ha dubtat ni un sol moment de posar-la al servei dels ideals d'esquerra i arriscar-la sempre que ha calgut per a fer-los prevaler.

El Directori de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Barcelona, 11 de gener de 1932.

La carta en que el senyor Macià contesta al senyor Domingo diu així:

Honorable amic:

He rebut amb sorpresa la vostra carta d'abans d'ahir, en la qual dimiteu el càrrec que tenieu en el Directori de l'Esquerra Republicana de Catalunya, perquè us sembla que el partit segueix un camí equivocat.

Dic que la vostra carta m'ha sorprès perquè aquesta és la primera manifestació que, d'ençà que l'Esquerra està constituïda, rebo de vós amb referència a la política del partit.

Afirmeu que l'Esquerra segueix pensant que la seva missió és criticar, combatre, atacar. Resulta curiós que per a combatre l'Esquerra hagueu de fer ús dels mateixos tòpics dels partits de dreta que ataquen la República. Dieu que no ens sentim col·laboradors quan precisament l'Esquerra Republicana de Catalunya se'n sent tant de col·laboradora de la República que, havent estat el partit que va proclamar-la, és avui el seu puntal més ferm a Catalunya i per això és atacada com ho és pels seus enemics.

Parleu de que no és hora de cercar una popularitat i de fer-se un nom, com si jo no els tingués abans del 14 d'abril. Si els hagués cercat no tenia sinó de sacrificar els meus ideals, i, seguint les vostres insinuacions, fer només de President, allunyat de tota lluita partidista. En lloc d'això, i per tal de restar fidel a aquests ideals, he seguit solidaritzat amb l'Esquerra i he fet obra de col·laboració posant al servei de Catalunya i de la República tot el crèdit que el poble català m'havia atorgat.

Em sorprèn, però, que sigueu vós precisament el que parleu, com si jo cerqués nom i popularitat quan us consta que no sóc dels que per no sacrificar-los resten sempre indecisos, es

Arxiu parroquial

L'importància d'aquests llibres apergamats, que mantes vegades hem regirat anant per les parròquies, dissortadament és desconeguda pel nostre poble. Efectes d'aquesta ignorància en són les cremes que sense com va ni quant costa s'han fet, en èpoques turbulentes, d'aquests arxius custodis dels costums del poble i veritable arsenal per la nostra Història; no havent-hi, tampoc, qui deturés aquestes irreparables destruccions.

Mai, com avui, havien estat objecte de detinguda consulta per homes intel·ligents que han avalat les seves conferències i algunes publicacions en aquesta documentació parroquial. Es llàstima, diuen, que aquesta es trobi, algunes vegades, estruncada per l'irrupció de gent vandàlica, o d'altra poc escrupulosa per llur conservació.

Fullejant aquelles lletres, a voltes il·legibles, hem pogut traslladar-nos, si més no mentalment, als costums dels nostres avant-passats que de faisó patriarcal predominaven, ben lliurement, en el nostre poble. La característica, però, de les nostres contrades era la Festa Major, esperada amb tota mena de preparatius, alguns molt originals, no influenciada per cap tendència política, com sembla constaten aquelles notes arxivals.

mantenen en actituds poc definides i no parlen d'una manera clara i concreta.

Féu el meu elogi, no sé si sincer, i us he de dir que aquest elogi em molesta perquè al darrera d'ell adreceu un atac directe a volguts amics meus que tracteu de ferir segurament ignoreu que d'ells puc dir el que no puc dir d'altres: que no m'han fallat mai.

Dieu que Catalunya no està satisfeta. Potser sí. Els monàrquics, és evident que no n'estan. I els altres catalans, al contrari del que dieu vós, no n'estarem fins que l'Estatut sigui íntegrament aprovat. I precisament és per això que considero un gran encert l'acord que van prendre els parlamentaris, de no fer cas de la vostra carta famosa recomanat-me l'ajornament de la presentació de l'Estatut.

Parleu de què és hora de saber governar amb intel·ligència, fermesa de caràcter i netedat d'idees i de conducta. A això solament us he de contestar que modestos en l'apreciació de la nostra intel·ligència, estem certs que no hem d'envejar-vos res quant a fermesa de caràcter i, sobretot, quant a netedat d'idees i de conducta.

I quant a allò de què voleu evitar-nos la violència d'haver de declarar a cada punt que no estem representats en el Govern, he de dir-vos que el to de la vostra carta justificaria la raó que teníem en dir que no ens representàveu, sinó fos que vós mateix en el seu text confesseu que espiritualment ja fa temps que us consideràveu allunyat de nosaltres.

Vostre efectíssim, Francesc Macià.

Fets locals o isolats ens palesen el grau de cultura que posseïen en aquell temps; encara que s'hi deixa entreveure, segons les èpoques, alguna que altra extralimitació o predomini personal, blasmada en la mateixa relació.

I resseguint tota aquella multitud de papers empolsinats ens recorden també l'eixut, les guerres, les epidèmies i altres flagells que, en anys passats havien delmat les nostres comarques.

No és menys interessant el patriotisme de que ens donen testimoni. Els nostres avant-passats per defensar llurs drets o mantenir la fidelitat a un pacte o compromís es valien de tots els mitjans que, aleshores, estaven al seu abast, fent front a tota vexació, oferint, si valia, llur vida. Fets d'armes, per cert ben corajosos, els trobarem principalment en els anys 1714 i 1810, l'heroisme dels quals l'ingratiud ha colgat en l'oblid. En la darrera guerra contra els francesos l'arxiu parroquial ens dona detalls que potser en lloc més els trobaríem i que ens diu el molt que sofriren els nostres avis en aquella llarga i bàrbara invasió.

L'autenticitat d'aquesta descriptiva documentació està ratificada per les firmes dels rectors que han regentat, durant una sèrie ininterrompuda d'anys, aquestes parròquies en algunes de les quals, avui, ha mermat força el contingent feligrés i potser en les actuals circumstàncies vinguin a desaparèixer del tot.

Jo crec que no ha de desaparèixer mai el seu arxiu, verdader testimoni vivent de les gestes dels nostres avant-passats, i ha de custodiar-se amb molta cura i respecte per tots i per tothom, i voldríem que el poble en tingués el concepte que es mereix, defensant-lo de tota escamesa, crema o altra bàrbara destrucció, esdevenint un tresor on poguéssim enriquir minuciosament i amb tota veracitat la nostra Història.

Joan Baranera, Pvre.

Biblioteca Popular

de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Mataró

Estadística del mes de desembre de 1931

Número de llegidors:

Homes . . .	240
Dones . . .	26
Nois . . .	342
Total . . .	608

Obres llegides:

Llibres de nois . . .	376
Generals	18
Filosofia	8
Religió	2
Ciències socials . . .	15
Filologia	4
Ciències pures	9
Ciències aplicades . .	39
Belles Arts	31
Literatura	94
Història Geografia . .	25

Total . . . 621

Lectors de Revistes . . 60
Volums catalogats . . 5.343

TOS

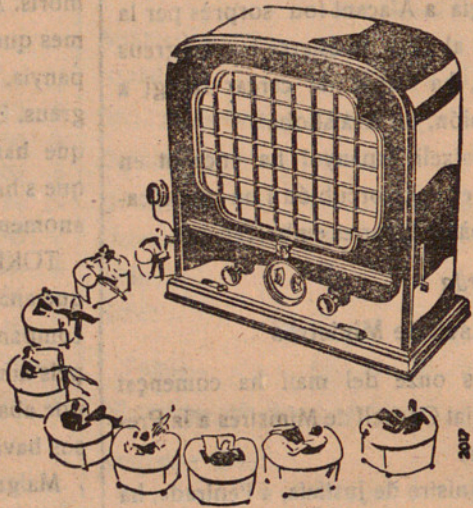
LAMEDOR PECTORAL

Més de 200 anys d'èxit

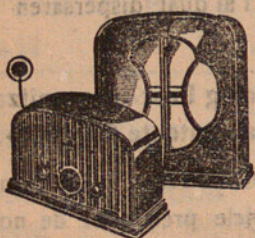
Producte IDEAL per a [combatre] la TOS, BRONQUITIS i altres afeccions PULMONARS

Facilita l'EXPECTORACIÓ i la RESPIRACIÓ; estimula l'apetit, augmenta el pes del cos; ENFORTEIX ELS PULMONS i actua com a poderós REFORÇANT de tot l'organisme. Tots els bronquífics que han provat el nostre LAMEDOR s'han convertit en entusiastes propagandistes

Venda a Farmàcies i Centres d'Específics :: Preu 4'25 pessetes
Dipòsit: Carrer de Montcada, 10, Farmàcia
Barcelona. - Fundada en 1598

Veladas agradables

Musical - delight en cada Hogar. Todo el entretenimiento de la Radio, en Música, Arte, Diversión, maravillosamente reproducido, por el aparato TELEFUNKEN 33

El estero más grande de la Radiotecnía. Equipado con el superselector, resulta el aparato más selectivo de su clase. Se construyen para corriente alterna y continua en todos los voltajes. El mismo aparato se suministra también con altavoz separado.

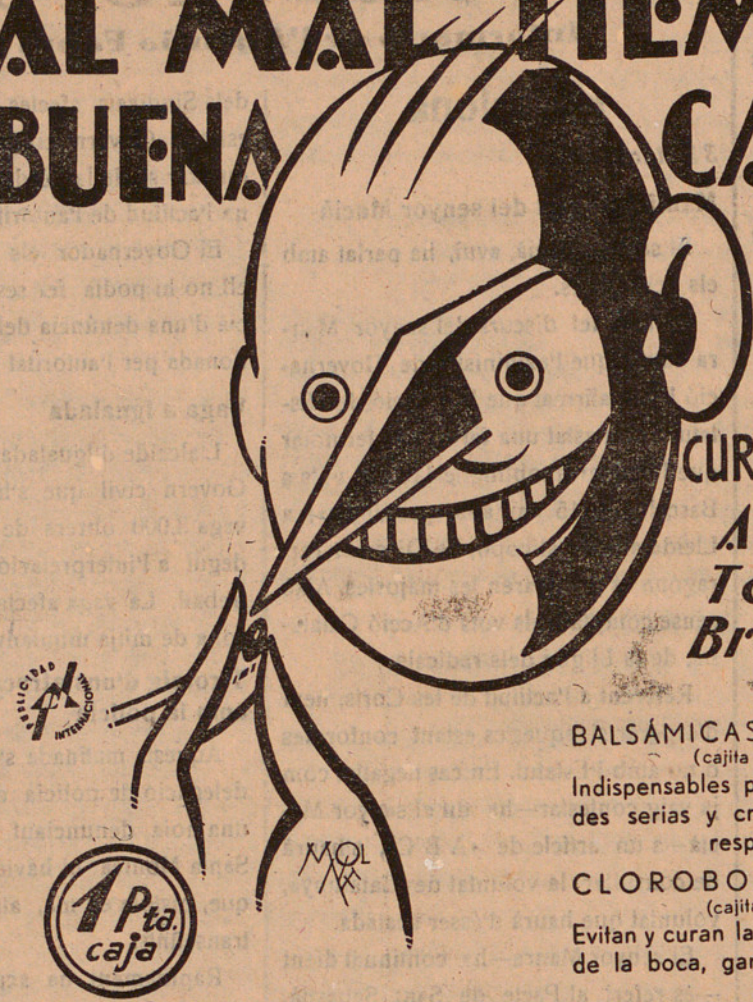
CORRIENTE ALTERNA		CORRIENTE CONTINUA	
T 33 W/L	Plas. 525	T 33 G/L	Plas. 550
T 33 W	495	T 33 G	525
Altavoz Arcotón A		Plas. 125	

Equipados con válvulas pentodo

RADIO TELEFUNKEN

Agent oficial: JOSEP CASTANY - Riera, 47 - Mataró

AL MAL TIEMPO BUENA CARA

CURE Y PREVENGA
Asma
Tos
Bronquitis

BALSÁMICAS PECTORALES (cajita marrón)
Indispensables para las enfermedades serias y crónicas del aparato respiratorio
CLOROBOROSODICAS (cajita verde)
Evitan y curan las ligeras afecciones de la boca, garganta, laringe, etc.

De venta en Farmacias y Centros de Específicos

PASTILLAS SIGMA

LABORATORIOS LA MORAVIA, S. A.

TAXIS TERÉS

Bodes - Bateigs - Excursions
Servei de luxe - Preus reduïts
Per a encàrrecs: Telèfon 232

Fixeu-vos en el número del Telèfon 232

Tenda de Queviures

situada en punt cèntric, es ven en bones condicions.
Raó: Arrufat. - Fermí Galan, 482.

TAXIS-MATARO

Telèfon 220
de JOAQUIM CASTELLS
Servei permanent i especial per a casaments, bateigs i grans excursions
Preus econòmics
Parada: Restaurant Bar Automàtic Telèfon 72 (Davant de l'Estació)
Demaneu al Centre de Telèfons:
TAXIS MATARÓ!

Es venen

dues cases construïdes de nou, situades al carrer de Pizarro, entre els de l'Unió i de Torrijos.
Raó: carrer de Barcelona, 32.- Ciutat.

LLEGIU EL

Diari de Mataró

Edicions "Diari de Mataró"

- EXCELSIOR, novel·la per Marçal Trilla i Rostoll Ptes. 4
 - ELS ISERN INTIMS, biografia per Lluís Viladevall i Malgà » 1
 - HOMES, COSES, POLÈMIQUES, per J. Farran i Mayoral, amb un pròleg de Pere Coromines » 5
- De venda en totes les llibreries

LA RECONSTRUCTORA AMERICANA

Casa dedicada a les

Reparacions i neteja de les màquines d'escriure per difícils i delicades que siguin - Abonaments de neteja i conservació

PERE PARRA

Goya, 10 - Tel. 72482
Barcelona

La neteja de les màquines d'escriure és el factor principal pel seu bon funcionament i conservació.

La casa que compta amb més abonats a Barcelona i a Mataró per realitzar els seus treballs amb tota cura i absoluta garantia.

SERVEI A DOMICILI

CÒPIES a màquina d'escriure

Rapidesa i pulcritut en tots els treballs

Per encàrrecs: LLIBRERIA ABADAL - Riera. - Mataró